

vejebringes et forbedret vurderingsgrundlag. Der vil således være behov for forøgede bevillinger til forskning i bekæmpelsesmidlers indvirkning på sundhed og miljø, ligesom der vil være behov for at etablere et overvågningsprogram vedrørende belastningen af bekæmpelsesmidler i miljøet.

I forbindelse med tilrettelæggelsen af administrationen af den ændrede godkendelsesordning vil der være behov for en øget anvendelse af EDB. Det vil være nødvendigt at afsætte ressourcer til dette formål.

Endelig forventes afholdt udgifter til oplysning og uddannelse af brugere af bekæmpelsesmidler.

I henhold til lovens § 36 og bekendtgørelse nr. 410 af 17. september 1980 om bekæmpelsesmidler er omsætningen af bekæmpelsesmidler pålagt en afgift. Afgiften udgør 2½ pct. af omsætningen pr. kalenderår; for hvert middel dog højst 60.000 kr. Provenuet af denne afgift har i de sidste 3 år udgjort 10–12 mill. kr. Afgiftsloftet på 60.000 kr. forudsættes i overensstemmelse med folketingets dagsorden af 11. marts 1986 ophævet. Samtidig vil afgiftssatsen blive ændret til 1½ pct., hvorved provenuet forøges til ca. 22 mill. kr. årligt. Det forventes, at det forøgede provenu vil kunne dække merudgifterne i forbindelse med lovforslaget.

Lovforslaget har ikke væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner og amtskommuner. En eventuelt fremtidig overførsel af tilsyns- og kontrolopgaver til kommunerne, jfr. lovforslagets § 46 vil i givet fald kunne finansieres af provenuet af afgifterne på bekæmpelsesmidler.

Opmærksomheden henledes på, at der evt. skal ske notificering til EF-kommissionen af de regler, som fastsættes i medfør af de i lovforslaget indeholdte bemyndigelser, i det omfang sådanne regler er omfattet af Rådets direktiv af 23. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (83/189/EØF).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

ad § 30, stk. 1

Bestemmelsen opretholdes i sin hidtidige udformning, dog med den sproglige ændring, at reguleringen af kemiske produkter, og ikke kun kemiske stoffer, udtrykkeligt nævnes i bestemmelsen. Den ændrede formulering dækker bestemmelsens anvendelsesområde, som angivet i lovbemærkningen. Som eksempler på eksisterende regulering indenfor stk. 1's område kan nævnes regulering af

anvendelse af gifte, specielt hydrazin som tilsætningsstof til vand i fjernvarmeanlæg, samt regulering af flysprøjtning med bekæmpelsesmidler.

ad § 30, stk. 2

Indsættelsen af bestemmelsen er udtryk for en ændring af systematikken i § 30, således at anvendelsesområdet tydeliggøres. Bestemmelsen opdeles svarende til princippet i lovens § 22 således, at der dels tales om regulering af salg, import og anvendelse af kemiske stoffer og produkter og dels om regulering af indhold og afgivelse af kemiske stoffer i andre varer. Denne systematik anvendes også i EF-retsakter.

Som eksempel på eksisterende reguleringer inden for stk. 2's område kan nævnes reguleringen af anvendelsen af PCB og PCT, regulering af indholdet af nitrosaminer og nitroserbare stoffer i flaske- og narresutter samt regulering af anvendelsen af cadmium til overfladebehandling, farvepigment og plaststabilisatorer.

Det er herved forudsat, at reglerne i lovens kapitel 8 om oplysnings- og undersøgelsespligt finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med § 30.

Til nr. 2

ad § 33, stk. 2

Formålet med de foreslåede ændringer til § 33 er at tilvejebringe en klar hjemmel til at foretage en revurdering af de bekæmpelsesmidler, der er blevet godkendt af Giftnævnet før 1. oktober 1980, da kemikalieloven trådte i kraft.

Den tidligere godkendelsesordning fandtes i lov nr. 188 af 3. maj 1961 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr samt om midler til regulering af plantevækst. Ordningen blev administreret af Giftnævnet, som ved klassificeringen af bekæmpelsesmidlet alene skulle vurdere midlets mulige skadelige virkninger på mennesker og husdyr. De midler, der er klassificeret af Giftnævnet, er således ikke vurderet med hensyn til mulige skadevirkninger på miljøet i bredere forstand.

Den godkendelsesordning, som blev indført ved kemikalielovens ikrafttræden den 1. oktober 1980 indebærer, at bekæmpelsesmidler skal vurderes med hensyn til deres eventuelle sundhedsfare og miljøskadelighed. Denne vurdering foretages af miljøstyrelsen med sagkyndig bistand fra Bekæmpelsesmiddelrådet.

I bekendtgørelse nr. 410 af 17. september 1980 om bekæmpelsesmidler blev det fastsat, at de af Giftnævnet klassificerede bekæmpelsesmidler skul-